

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Sunnuntai 10.7.2016

Aamuseurat 08.00

Erkki Jeskanen

Onnittelen teitä, jotka olette näin aikaisin jaksaneet nousta aamuseuroihin. On sanottu, että aamuseurat ovat parhaat seurat.

Ystävät! Mikä on kristityn aamujumppa? Äitini aamulla kahvipannua toimintakuntoon viritellessään veisasi: Ah herää sydämeni, uskomaan toivomaan... Minä olen viehättyynyt noihin sanoihin: uskomaan — toivomaan. Siinä on minun makuni mukainen aamujumppa. Tarjoan samaa myös sinulle! Lepää kaikessa rauhassa sillä istuinsijallasi, joka allesi on sattunut. Sinä ja sinun asiasi ovat nyt näillä herättäjäjuhlilla. Vain sinä tiedät matkaseurueesi kokoonpanon. Joku itkee ja potkii, joku nauraa ja ilakoi. Pääasia on, että te kaikki olette täällä. Suomen suurimman lentokentän äärellä. Täällä on kiva suunnitella vaikka seuraavaa lentomatkaa — lomasaarelle tai kaupunkilomaa Lontooseen. Nuo tekniikan ihmeet voivat nostaa pintaan uusiakin asioita. Jos niin käy, niin onnea. Sinähän elät. Se on lahja kuljetulta matkalta. Siis matkaan. Tuleville matkoille.

Muutama vuosi sitten ilmestyi kirjailija Kjell Westön kirja Missä kuljimme kerran. Hän antaa itselleen luvan katsoa menneeseen. Minäkin teen niin. Olen syntynyt Joensuun Tuupovaarassa. Oman elämäni päätepisteellä kävin jo yhdeksänvuotiaana. Asuimme tuolloin — 1944 — sotatoimialueen rajalla. Juhannuksena lähialueen armeijan kuorma-auto halusi viedä siviiliväestöä juhannuskirkkoon. Matkalla päämme päälle ilmestyi venäläinen maataistelukone, joka ampui suoraan lavalle. Vierelläni istui minua vuotta vanhempi leikkikaverini Kauko, joka kuoli heti, serkkuni haavoittui vakavasti. Äiti ja minä selvisimme vahingoittumattomina. Kuolema teki syvän muisti- ja tunnekuopan lapsuuteni varhaisvuosiin.

Ja nyt tulen henkilöön, jonka odotin tulevan jo eilen esille, ja tulihan se Veli-Matti Hynnisen puheessa. Varsin nuorena pääsin tutustumaan herännäisyyden ikoniin Aku Rättyyn. 17-vuotiaana minut määrättiin ajomieheksi kirkkorekeen, jonka päävieras oli Aku Rätty. Pakkasöinä kuljimme seuratalojen väliä hevoskyydillä. Noilla matkoilla Aku ei luopunut kasvattajan tehtävästään. Opetusta nimittäisin avoliittoneuvonnaksi. Lähimpänä kuulijana oli minua viisi vuotta vanhempi veljeni Oiva. Minullakin oli varsin hyvä kuulo, kun puhuttiin tulevan aviopuolison ominaisuuksista.

Noin viiden vuoden kuluttua tapasin Aku Rädyn opiskelupaikallani Seurakuntaopistolla Järvenpäässä. Noina vuosina opistolla veisteltiin monenlaisia lastuja, jotka lentelivät pitkin Suomea. Erityisen huolestuneita olivat herätysliikkeet ja jotkut fundamentalistiset tahot. Opisto tarjosi näille tahoille yhteistyön kättä. Herättäjä-Yhdistyskin kiinnostui asiasta ja lähetti matkaan Aku Rädyn. Aku liikkui opiskelijoiden joukossa luontevasti. Asuntolan nurkkauksiin syntyi seura- ja veisuutilanteita. Opiskelijoina emme koskaan saaneet tietää, minkälaisen raportin Aku Rätty Lapualle antoi. SLEY:n puolesta vastaavan matkan teki Toivo Rapeli. Hänen pirteytensä teki meihin vaikutuksen.

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Missä olemme nyt? Olette minun työpaikallani. Työpaikalla, jossa on tehty hyvin raakaa diakoniatyötä. Tätä työtä on tehty Vantaan seurakuntayhtymässä monien hyvien diakoniatyöntekijöiden kanssa, erityisesti heistä muistan Pirkon, Marian ja Juhan. Se oli työtä niiden ihmisten parissa, joita muulla tavalla ei auteta. Tämän juhlakentän sisällä ja ympäristössä, noitten metsien kätköissä, on eletty uskomaton määrä ihmiskohtaloiden ääritilanteita. Tällä alueella tiensivuun pudonneet yritettiin nostaa yhteiskunnan täysivaltaisiksi jäseniksi. Kotina ollut Lada vaihtui kerrostaloasunnoksi. Asuntoon muutettuaan nuori pari tuli kysymään, voisiko seurakunta vihkiä meidät avioliittoon Myyrmäen kirkossa.

Jos aamulla jaksoi olla ajoissa liikkeellä, voi saada aamukahvin kuusenkannon päässä istuvalta mieheltä. Tarjoajan hyvä tahto oli merkittävämpää kuin mukin puhtaus. Tuossa kannonpäässä oli kypsynyt tuhlaajapojan ajatus: minä palaan kotiin, ja muutaman päivän kuluttua hän oli junassa matkalla tyttärensä luo.

Työalueeni toisella reunalla Tikkurilassa työhuoneeseeni pyrki itkevä nainen. ”Saanko tulla sisälle itkemään? Minulla oli eilen viimeinen työpäivä. Sain lopputilin. Olin ajatellut, että voimakkaana nuorena naisena jaksan kävellä työvoimatoimistoon, mutta tuossa teidän ovenne kohdalla loppuivat voimat. En voinut kadulla itkeä.”

Ystävät! Olemmeko tarpeeksi tutkistelleet, mitä ihmisessä kuolee, kun hän joutuu työttömäksi. Meille luterilaisille työ on kuin Jumala, se on joskus myös niin kuin Kristus, se on antanut anteeksi, ja se on persoonallisen identiteettimme ankkuri.

Näissä kortteleissa on eletty todeksi sitä päätöstä, jonka presidentti Mauno Koivisto teki aikanaan siitä, että Inkerin suomalaisilla on oikeus paluumuuttoon. Näille poluille on hangattu Siperian multien viimeiset rippeet. Täällä on kysytty, saammeko tänne perustaa suomalaisen kodin, joka meillä Inkerinmaalla oli. Saammeko täällä unohtaa sen maailman ankarimman ja kovimman vihan, jota ihmistä kohtaan on osoitettu Siperian erämaissa.

Suomeen on saatu juurrutettua kehittyntä rikoksentekijän ja -uhrin välistä sovittelutoimintaa. Se on ollut näissä maisemissa pilottiosassa, josta on otettu mallia muualle Suomeen. Sovinnon löytymisen jälkeisen juhlimisen mallin voi löytää Raamatusta, jota on jo yhdessä etsitty rikoksentekijän ja sovituskentekijän toimesta.

Juhliemme aikana olemme nähneet noiden nykyaikaisten tekniikan ihmeiden, lentokoneiden, nousevan ja laskeutuvan lentokentälle.

Olen saanut viimeisinä työvuosinani johtaa työryhmää, jolta pyydettiin suunnitelma, miten toimitaan, jos matkustajalentokone putoaa maahan hallitsemattomassa tilanteessa. Tätä ovat pyytäneet erityisesti Euroopan lentoyhtiöt. Miten siinä tapauksessa seurakunnat ja kirkot toimivat, jos onnettomuudessa menehtyy ihmisiä, heidän jäseniään tai tuntemattomia ihmisiä. Me saamme kiittää Jumalaa siitä, että hyvän lentotaidon omaavat kapteenit ja muut ovat asioita hoitaneet niin, että maassamme ei ole tapahtunut suuria lento-onnettomuuksia. Suurten lento-onnettomuuksien sattua oma toimipaikkani olisi ollut

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

lentoaseman ruumishuoneen vahtimestarin tehtävä. Tuttuja toimintakohtia ovat olleet Estonia, Myyrmäki ja tsunami.

Mehän haluamme tehdä matkasuunnitelmia — esim. lentokoneella. Minä luulen, että suurin osa suunnitelluista matkoista jää toteutumatta. Mutta nyt suunnittelemme näillä herättäjäjuhlilla matkaa, joka varmasti kerran toteutuu. Valkoinen kone valkoisine siipineen. Päämääränä on luvattu maa.